

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ АГРАРНИХ НАУК УКРАЇНИ
МИРОНІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПШЕНИЦІ ІМЕНІ В. М. РЕМЕСЛА**

ЗАТВЕРДЖУЮ
директор МПП
ім. В. М. Ремесла НААН

О. А. Демидов

**КОДЕКС АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ
МИРОНІВСЬКОГО ІНСТИТУТУ ПШЕНИЦІ ІМЕНІ В. М. РЕМЕСЛА
НААН УКРАЇНИ**

УХВАЛЕНО
Вчена рада МПП ім. В. М. Ремесла НААН
Протокол № 9 від 30 жовтня 2017 р.

ЗМІСТ

1. Загальні положення	3
2. Академічна доброчесність. Дотримання академічної доброчесності	3
3. Етика академічних взаємовідносин як складова академічної доброчесності	6
4. Види порушень академічної доброчесності	10
5. Запобігання порушенням та принципи дотримання академічної доброчесності	12
6. Відповідальність за порушення академічної доброчесності	13
7. Прикінцеві положення	15

1 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1 Кодекс академічної доброчесності (далі – Кодекс) є складовою внутрішньої нормативної бази, що регулює наукову, науково-освітню діяльність Миронівського інституту пшениці імені В. М. Ремесла НААН (далі – МІП ім. В. М. Ремесла НААН). Кодекс розроблено відповідно до норм: загальнолюдських та європейських цінностей; Конституції України; Законів України «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про авторське право і суміжні права», «Про видавничу справу», «Про запобігання корупції»; Цивільного Кодексу України; Етичного кодексу Вченого України; Статуту Миронівського інституту пшениці імені В. М. Ремесла НААН, а також із використанням досвіду провідних зарубіжних і вітчизняних вищих навчальних закладів і рекомендацій SAIUP – Проекту сприяння академічній доброчесності в Україні, що реалізується Американськими радами за підтримки посольства США в Україні спільно з Міністерством освіти і науки України.

1.2 Метою Кодексу є встановлення чесних і відкритих відносин між усіма суб'єктами науково-освітнього процесу та затвердження для них основних моральних і правових норм академічної поведінки та професійного спілкування. Реалізація Кодексу спрямована на підвищення іміджу та авторитету Миронівського інституту пшениці імені В. М. Ремесла НААН, як провідної наукової установи в системі Національної академії аграрних наук України, в тому числі в галузі підготовки наукових кадрів.

Суб'єктами науково-освітнього процесу вважаються всі службові особи, управлінський персонал, наукові працівники та інші співробітники МІП ім. В. М. Ремесла НААН, пов'язані зі здійсненням наукової та освітньої діяльності, аспіранти (здобувачі), слухачі тощо, а також науково-педагогічні працівники вищих навчальних закладів, залучені до освітнього процесу на договірній основі.

1.3 Кодекс спрямований на дотримання та регулювання високих професійних стандартів в усіх сферах діяльності МІП ім. В. М. Ремесла НААН, зокрема науковій, освітній, виховній, управлінській, а також на підтримку сприятливого морально-психологічного клімату в колективі. Кодекс академічної доброчесності регулює відносини науковців між собою та суспільством, встановлює основні засади та правила наукової етики, оцінки вченими власної праці та діяльності колег з моральної точки зору, визначає порядок перевірки наукових праць, що надходять до спеціалізованої вченої ради та редакційної колегії збірника наукових праць «Миронівський вісник» Миронівського інституту пшениці імені В. М. Ремесла НААН, оргкомітетів конференцій, що проводяться на базі МІП ім. В. М. Ремесла НААН, навчальних та навчально-методичних матеріалів учасників освітнього процесу на предмет дотримання академічної доброчесності та сукупність заходів з попередження плагіату.

2 АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ. ДОТРИМАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Академічна доброчесність – це сукупність етичних та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та впровадження результатів наукової діяльності з метою забезпечення довіри до підсумків навчання та/або наукових досягнень.

2.1 Дотримання норм і правил академічної доброчесності в МПП ім. В. М. Ремесла НААН повинно ґрунтуватися на принципах:

– *Законності та верховенства права.* Чітке дотримання суб'єктами науково-освітнього процесу норм законодавства в своїй діяльності та стимулювання до цього інших.

– *Чесності та порядності.* Принциповість у визнанні та підтримці власних прав та прав інших людей у сфері академічної діяльності сприяє запобіганню власної нечесної поведінки та унеможливорює випадки зловживання посадовим становищем. Суб'єкти науково-освітнього процесу не повинні чинити дій, які можуть завдати шкоди професійній репутації колег. За наявності неспростовних доказів щодо неетичних чи непрофесійних дій вченого наукове співтовариство у відкритій неупередженій дискусії має дати їм відповідну оцінку.

– *Правдивості.* Прагнення до істини, вільне та відкрите поширення найкращих практик реалізації підсумків власної діяльності. Учені мають бути впевненими в надійності результатів праці своїх колег, а суспільство, своєю чергою, в правдивості науковців та достовірності результатів їхніх досліджень.

– *Доброзичливості.* Позитивне та толерантне ставлення суб'єктів науково-освітнього процесу один до одного незалежно від статі, віку, національності, релігійних і політичних уподобань.

– *Поваги.* Цінувати інтелектуальні здобутки інших людей та використовувати їх відповідно до правил, прийнятих у розвинутому академічному суспільстві.

– *Довіри та співпраці.* Вільний обмін ідеями та інформацією в науково-освітньому середовищі, сприяння командній роботі і творчій співпраці між науковими співробітниками, викладачами, аспірантами та іншими стейкхолдерами.

– *Відповідальності та добросовісності.* Науково-педагогічні працівники несуть відповідальність за якість викладання дисциплін, аспіранти – за якість виконання завдань. Суб'єкти науково-освітнього процесу несуть не тільки юридичну, а й моральну відповідальність за прийняті рішення та результати своєї праці.

– *Компетентності та професіоналізму.* Опанування сучасних технологій наукових досліджень та методик викладання, періодичне підвищення науково-педагогічними фахівцями свого фахового рівня, поглиблення знань і вмінь з

академічної грамотності, здатність демонструвати академічні цінності під час навчального процесу.

– *Справедливості та об'єктивності.* Досягнення у взаємовідносинах між суб'єктами науково-освітнього процесу неупередженого ставлення один до одного, правильного й об'єктивного оцінювання результатів дослідницької, навчальної та трудової діяльності.

– *Прозорості.* Відкритість та зрозумілість усіх науково-освітніх процесів, послідовне й об'єктивне оцінювання результатів діяльності, підзвітність та публічність інформації.

– *Конфіденційності.* Зобов'язання не розголошувати та не використовувати в будь-який спосіб конфіденційної та іншої інформації з обмеженим доступом або інформації особистого характеру, пов'язаної зі службовими повноваженнями та виконанням професійних обов'язків, не допускати публічного коментування приватного життя чи особистих якостей членів академічної спільноти тощо.

– *Самовдосконалення та саморозвитку.* Забезпечення сприятливих умов для особистісного та професійного зростання кожного суб'єкта науково-освітнього процесу.

– *Партнерства та взаємодопомоги.* Використання партнерської взаємодії та взаємодопомоги як ефективного важеля в підвищенні результатів дослідницької й освітньої діяльності, важливої умови формування стійких і продуктивних міжособистісних взаємовідносин та створення сприятливого соціально-психологічного клімату.

– *Розвитку взаємовідносин з партнерами.* Брати активну участь у розвитку, розширенні та зміцненні відносин з партнерами, органами влади, професійними спільнотами тощо. Ввічливо та з повагою ставитися до гостей установи.

Дотримання вищезазначених принципів має бути справою доброчесності всіх без винятку членів академічної спільноти МІП ім. В. М. Ремесла НААН. Вони повинні також слугувати основою для етичного виховання молодих науковців.

2.2 Дотримання академічної доброчесності науковими та науково-педагогічними працівниками передбачає:

– сприяння формуванню, підтримці та контролюванню академічної доброчесності у здобувачів;

– забезпечення професійного викладання навчальних дисциплін відповідної освітньої програми на високому науково-теоретичному й методичному рівнях;

– постійне підвищення свого професійного рівня та використання новітніх інформаційно-комунікаційних засобів навчання;

– ретельне складання методичних вказівок й рекомендацій до самостійної праці здобувачів враховуючи новітні надходження профільної наукової літератури та Інтернет-ресурси, надання вичерпних консультацій здобувачам у відведений для цього час;

- додержання принципів об'єктивності та прозорості в оцінюванні знань здобувачів;
- дотримання норм академічної доброчесності та законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірних відомостей про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну наукову або науково-педагогічну діяльність;
- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей інших авторів;
- повага до думки кожного здобувача, заохочення та надання всім рівних можливостей у обговоренні дискусійних питань;
- не принижувати будь-яким чином гідність учасників освітнього процесу та запобігати таким діям з боку інших осіб;
- формування поважного ставлення, дотримання правил культури ділового спілкування, комунікабельність з учасниками наукового та освітнього процесів;
- урахування індивідуальних потреб і можливостей осіб з особливими потребами при розробці освітніх завдань.

2.3 Дотримання академічної доброчесності аспірантами передбачає:

- додержання чесної поведінки в навчанні та житті, уникнення будь-яких проявів академічної недоброчесності;
- ретельну підготовку до навчальних занять;
- сам
- остійне виконання навчальних завдань та поточний і підсумковий контроль результатів навчання;
- опрацювання нової наукової літератури відповідно до методичних рекомендацій викладачів;
- присутність на всіх навчальних заняттях окрім випадків, викликаних поважними причинами;
- ефективне використання академічного часу для виконання завдань, визначених у робочій програмі навчальної дисципліни;
- неприпустимість плагіату у своїх наукових працях;
- посилення на джерела інформації в разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей інших авторів;
- дотримання норм академічної доброчесності та законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірних відомостей про результати власної навчальної (наукової) діяльності, використані методи досліджень і джерела інформації;
- формування поважного ставлення, дотримання правил культури ділового спілкування, комунікабельність з учасниками наукового навчального процесів;
- не принижувати будь-яким чином гідність учасників освітнього процесу та запобігати таким діям з боку інших осіб;

– не використовувати службові або родинні зв'язки для отримання нечесної переваги в навчальній (науковій) діяльності.

3 ЕТИКА АКАДЕМІЧНИХ ВЗАЄМОВІДНОСИН ЯК СКЛАДОВА АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Етика академічних взаємовідносин – це сукупність встановлених і визнаних освітньою та науковою спільнотами правил моралі аспірантів, здобувачів наукового ступеня, викладачів та інших учасників навчального процесу, наукових працівників.

3.1 Основні вимоги до вченого та/або аспіранта як дослідника з погляду дотримання норм професійної етики:

– пам'ятати, що наукове дослідження – це процес отримання нового знання; прагнути до належної ерудиції і компетентності, завдяки яким можливий критичний аналіз найсучасніших наукових досягнень; планування та проведення наукових досліджень необхідно здійснювати на основі глибоких знань з використанням новітніх доробок світової науки в даній галузі;

– вишукувати найприйнятніші, з огляду на адекватність та економічну виправданість, шляхи розв'язання досліджуваної проблеми; об'єктивне викладання висновків завершеного дослідження незважаючи на очікування замовника;

– забезпечувати бездоганну чесність і прозорість на всіх стадіях наукового дослідження; вважати неприпустимими прояви шахрайства, зокрема, фабрикування та фальшування даних, піратства та плагіату; не допускати втручання в науковий процес владних інституцій та їхніх керівних осіб, а також упередженого впливу на характер отримуваних у дослідженні даних та висновків; спрямовувати дослідження на досягнення об'єктивної істини;

– мати право здійснювати необхідний захист інтелектуальної власності;

– прагнути до якнайповнішого використання результатів своєї праці в інтересах суспільства та збереження довкілля і культурно-історичної спадщини.

– проводити наукове дослідження таким чином, щоб не завдавати шкоди навколишньому середовищу; в разі неможливості уникнення негативного впливу він має бути зведений до мінімуму, а природне середовище після завершення дослідження відновлене до первинного стану.

3.2 Основні вимоги до вченого та/або аспіранта як автора з погляду дотримання норм професійної етики:

– прагнення до пізнання та збагачення науки і суспільства новими корисними знаннями як основна мотивація професійної діяльності, за якої нагородою є досягнення істини та визнання результатів дослідження науковим співтовариством; неприпустимість оприлюднення неточних і непереконливих наукових результатів, а також публікація в ненаукових виданнях з метою досягнення наукового пріоритету;

– визнання міжнародних та національних правових норм щодо авторських прав; використання інформації з будь-яких публікацій за умови посилання на джерело та проведення чіткої межі між власними даними та здобутками інших учених; згідно з існуючими правилами, запозичення для власних публікацій будь-яких текстів, фотографій, рисунків, таблиць, схем, формул тощо лише з дозволу автора або видавництва;

– зазначення всіх учасників творчої праці як авторів при публікації результатів дослідження, що проводилося групою вчених та/або аспірантів, а в разі необхідності зазначення особистого внеску кожного з них, адже лише реальний творчий внесок у наукову роботу може бути критерієм авторства; неприпустимо поступатися авторством на наукову роботу іншій особі, брати на себе авторство або співавторство та, особливо, вимагати його;

– неприпустимим є повторне оприлюднення особистих наукових публікацій з метою збільшення їхньої кількості; у разі доцільності з метою пропаганди наукових досягнень повторної публікації однієї й тієї ж роботи в різних журналах автор обов'язково мусить надати інформацію про факт публікації її в інших виданнях;

– максимальна об'єктивність в оцінюванні власних досягнень; залучення преси, радіо та телебачення лише для пропаганди корисних наукових досягнень, але не власної особи.

3.3 Основні вимоги до вченого як керівника з погляду дотримання норм професійної етики:

– формування для наукової праці колективу співробітників на основі неупередженої оцінки їхніх інтелектуальних, етичних і персональних рис; протидія всім проявам незаконного протекціонізму та корупції;

– побудова взаємин з підлеглими на принципах справедливості, виявлення до них доброзичливості і підтримки та об'єктивне оцінювання рівня кваліфікації та ставлення до праці кожного з них; сприяння службовому та професійному зростанню підпорядкованих йому співробітників та/або аспірантів;

– неприпустимість перекладання на підлеглих виконання своїх особистих завдань;

– обґрунтування власного наукового бачення проблеми і водночас неприпустимість адміністративного нав'язування його членам наукового колективу;

– створення доброзичливої творчої атмосфери в колективі.

3.4 Основні вимоги до вченого як викладача з погляду дотримання норм професійної етики:

– поважливе ставлення до аспірантів, всіляке сприяння розвитку в них вільного й критичного мислення;

– донесення до аудиторії достовірної наукової інформації та сприяння становленню активної громадської позиції аспірантів;

– неприпустимість перешкоджання спілкуванню своїх аспірантів з іншими вченими та науковими інституціями; повага щодо їхнього права на вільне об'єднання, самоврядування та членство в колегіальних академічних організаціях тощо;

– проведення занять у прийнятній для широкого кола аспірантів формі; контроль за належним забезпеченням: лабораторій – необхідним обладнанням для проведення практичних занять та бібліотеки – сучасною науковою літературою; складання зручного для аспірантів розкладу занять та додержання його; відображення у лекціях сучасних досягнень науки, неприпустимість тиску упередженої думки;

– об'єктивне ставлення до аспірантів; неприпустимість будь-яких стосунків, що порушують етичні норми між ученим і аспірантом.

– усвідомлення свого обов'язку бути взірцем найвищої моральності та інтелігентності;

– обов'язок приділяти особливу увагу обдарованим аспірантам, залучати їх до наукової праці та виховувати в них відповідальне ставлення до наукової діяльності;

– неприпустимість розголошення інформації особистого характеру щодо своїх аспірантів;

– неприпустимість отримання незаконної оплати чи іншого незаконного доходу безпосередньо від своїх аспірантів.

3.5 Основні вимоги до ученого як консультанта чи експерта з погляду дотримання норм професійної етики:

– право виступати експертом тільки у сфері своєї компетенції відповідно до своїх знань та досвіду;

– чесне, чітке та неупереджене висловлювання своєї думки про наукову діяльність та досягнення колег; розглядання підготовки об'єктивного критичного висновку як обов'язку, від виконання якого вчений не повинен ухилятися;

– персональна відповідальність за чесну й об'єктивну оцінку кандидатських та докторських дисертацій та неупередженість як опонента при захисті дисертаційних робіт;

– дотримання принципів фактичної обґрунтованості та достовірності під час обговорення, полеміки та висловлювання критичних зауважень;

– дотримання принципу конфіденційності при проведенні експертного розгляду;

– зберігати незалежність у ході експертного розгляду, не піддаватися тиску при підготовці та винесенні висновків;

– об'єктивне оцінювання претендентів при обранні кандидатів для проведення дослідження або на наукові посади; неприпустимість надання

переваги своїм аспірантам, представникам своєї наукової школи тощо; при конфлікті інтересів пріоритетом є об'єктивність та істинність, що мають бути вище особистих інтересів та інтересів замовників дослідження.

3.6 Основні вимоги до вченого як громадянина з погляду дотримання норм професійної етики:

- пошук нових корисних наукових знань, сприяння їх розповсюдженню, застосуванню на благо суспільства та для збереження природи; достовірність інформації та обґрунтованість рекомендацій, що надаються суспільству;
- сприяння розповсюдженню корисних наукових знань та протидія поширенню псевдонаукових і науково необґрунтованих теорій, хибних концепцій та уявлень;
- оприлюднення результатів власних досліджень не лише в спеціальних наукових виданнях, а й у науково-популярній формі з метою їхньої максимальної доступності для широких верств суспільства;
- активна участь у житті наукового співтовариства та в діяльності колегіальних органів;
- запобігання використанню наукового та власного авторитету в рекламних або пропагандистських цілях з особистою корисливою метою;
- моральна відповідальність перед науковим співтовариством та суспільством за порушення положень Кодексу.

4 ВИДИ ПОРУШЕНЬ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Згідно з положеннями Закону України «Про вищу освіту» порушеннями академічної доброчесності вважаються:

- академічний плагіат;
- самоплагіат;
- фабрикація;
- фальсифікація;
- хабарництво;
- необ'єктивне оцінювання.

4.1 Академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження та/або відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства.

Академічним плагіатом вважають:

- видання виконаної роботи іншого автора за свою без внесення до неї жодних змін та належного оформлення цитування;
- копіювання і внесення без жодних змін значної частини чужої праці до своєї без належного оформлення цитування;

- представлення власних аргументів разом із запозиченими без належно оформленого їх цитування;
- внесення до скопійованого матеріалу лише незначних правок (переформулювання речень, зокрема парафраза, зміна порядку слів у них тощо) та відсутність при цьому належно оформленого цитування;
- компіляція, тобто створення значного масиву тексту шляхом копіювання із різних джерел без внесення в нього поправок, посилань на авторів та «маскування» шляхом написання перехідних речень між скопійованими частинами тексту.

4.2 Самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових даних.

Самоплагіатом вважають:

- дублікацію публікацій, тобто публікування однієї й тієї самої наукової праці (цілком або з несуттєвими змінами) в декількох виданнях, а також повторна публікація (цілком або з несуттєвими змінами) раніше оприлюднених статей, монографій, інших наукових праць як нових наукових даних;
- дублікація наукових результатів, тобто публікація повністю або частини одних і тих самих наукових даних у різних статтях, монографіях, інших наукових працях як нових досягнень, що оприлюднюються вперше;
- подання в наукових звітах про виконання різних завдань, зазначених у програмах наукових досліджень (наукових проектах), одних і тих самих результатів як таких, що начебто отримані у процесі виконання відповідного завдання чи наукового проекту та ін.;
- повторне подання здобувачами наукового ступеня матеріалів, які вже подавались як звіти з інших дисциплін;
- агрегування чи доповнення даних, тобто суміщення в одному матеріалі раніше опублікованих і нових даних з відповідними посиланнями на попередню публікацію;
- повторний аналіз раніше опублікованих даних без посилання на попередню публікацію цих даних та раніше виконаний їх аналіз.

4.3 Фабрикація – вигадання даних чи фактів, що використовуються в наукових дослідженнях, зокрема:

- наведення в наукових працях вигаданих чи неперевірених даних, результатів експериментів, розрахунків чи емпіричних досліджень, сумнівних фотографій, аудіо- та відеоматеріалів тощо;
- посилання на вигадані джерела інформації або навмисне посилання на несправжнє джерело;
- приписування іншим особам текстів, думок чи ідей, яких вони не висловлювали чи не публікували.

4.4 Фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються наукових досліджень. Зокрема фальсифікація виявляється в:

- необґрунтованому корегуванні результатів власних наукових досліджень з метою їх подання як достовірних даних;
- наведенні в наукових працях і звітах свідомо змінених даних, отриманих із літературних та інших джерел, зокрема, статистичних даних, результатів експериментів, розрахунків чи емпіричних досліджень, фотографій, аудіо- та відеоматеріалів без належного обґрунтування причин і зазначення методики їх корегування;
- наведення неповної або викривленої інформації про апробацію результатів наукових досліджень та розробок.
- включення до співавторів наукових публікацій осіб, що не брали кваліфікованої участі в їхній підготовці;
- невключення до співавторів наукових публікацій осіб, що брали кваліфіковану участь в їхній підготовці;
- подання праці, виконаної на замовлення іншими особами, як результату власних наукових досліджень;
- представлення різними особами праць з однаковим змістом як результату власної наукової діяльності;
- проходження процедури контролювання знань підставними особами;
- надання відгуків або рецензій на наукові праці без проведення належної експертизи.

4.5 Хабарництво – подання (отримання) учасником навчального процесу пропозиції щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою одержання неправомірної переваги в навчальному процесі.

4.6 Необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів наукових досліджень здобувачів наукового ступеня, застосування системи оцінювання, що не відповідає декларованим цілям та завданням теми, дисципліни, практики, навчальної програми досліджень здобувача; відсутність об'єктивних критеріїв оцінювання тощо.

5 ЗАПОБІГАННЯ ПОРУШЕННЯМ ТА ПРИНЦИПИ ДОТРИМАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

5.1 Принципи академічної доброчесності та етики взаємовідносин суб'єктами науково-освітнього процесу МПП ім. В.М. Ремесла НААН передбачають:

- обов'язкове дотримання норм чинного законодавства у сфері науки й освіти та захисту прав інтелектуальної власності;
- дотримання норм академічної доброчесності, викладених у Кодексі;
- дотримання норм етики взаємовідносин і поваги до членів академічної спільноти;

- перешкоджання проявам академічної недоброчесності та негайне повідомлення про випадки порушення норм Кодексу;
- відповідальність за порушення принципів академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин;
- самоконтроль та контролювання дотримання академічної доброчесності іншими членами академічної спільноти;
- добросовісне, об'єктивне та неупереджене виконання своїх посадових обов'язків.

5.2 Заходи із запобігання порушенням академічної доброчесності передбачають:

- забезпечення доброчесності наукових публікацій в усіх наукових виданнях;
- забезпечення доброчесності дисертаційних робіт, авторефератів аспірантів, що подаються до захисту в спеціалізованих радах (відповідно до вимог щодо підготовки та захисту дисертацій), перевірка на академічний плагіат;
- перевірка праць аспірантів, що передбачені робочою програмою щодо вивчення відповідних дисциплін, на відсутність академічного плагіату;
- перевірка наукових та навчально-методичних праць, рекомендованих Вченою радою до друку, на відсутність академічного плагіату.

6 ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

6.1 За порушення академічної доброчесності аспірант може бути притягнутий до таких видів академічної відповідальності, як:

- зниження результатів оцінювання контрольної роботи, заліків тощо;
- повторне проходження оцінювання (контрольної роботи, іспиту, заліку тощо);
- призначення додаткових контрольних заходів (додаткові індивідуальні завдання, додаткові контрольні роботи, тести тощо);
- проведення додаткової перевірки всіх робіт, автором яких є порушник;
- повторне проходження відповідного компонента освітньої програми;
- позбавлення права брати участь у конкурсах на отримання стипендій, грантів тощо;
- повідомлення суб'єкта, який здійснює фінансування навчання (проведення наукового дослідження), установи, що видала грант на навчання (дослідження), потенційних роботодавців;
- обмеження участі порушника в наукових дослідженнях, виключення з окремих наукових проектів;

– виключення з рейтингу претендентів на отримання академічної стипендії або нарахування штрафних балів у такому рейтингу, позбавлення академічної стипендії;

- оголошення догани із занесенням до особової справи порушника;
- відрахування з аспірантури МПП ім. В. М. Ремесла НААН.

6.2 За порушення академічної доброчесності співробітники МПП ім. В. М. Ремесла НААН можуть бути притягнуті до таких видів академічної відповідальності:

- попередження;
- позбавлення права голосу в колегіальних органах управління або обмеження права на участь у роботі таких органів на певний термін;
- позбавлення права брати участь у конкурсах на отримання фінансування для проведення наукових досліджень та реалізації освітніх проектів, стипендій грантів тощо;
- позбавлення права брати участь у роботі визначених законом органів чи обіймати визначені законом посади;
- відмова в присвоєнні або позбавлення присвоєного звання, кваліфікаційної категорії;
- позбавлення присудженого наукового ступеня чи присвоєння вченого звання;
- звільнення.

6.3 Дії, в яких наявні ознаки порушення академічної доброчесності, можуть також бути підставою для притягнення особи до дисциплінарної, цивільно-правової, адміністративної, кримінальної відповідальності у випадках та порядку, встановлених законодавством. Притягнення особи до відповідальності за порушення академічної доброчесності може здійснюватися незалежно від притягнення її до інших видів відповідальності.

6.4 З метою вирішення питань щодо порушень суб'єктами науково-освітнього процесу моральних та правових норм цього Кодексу в МПП ім. В. М. Ремесла НААН створюється комісія з питань академічної доброчесності (далі – Комісія). Комісія має право розглядати заяви та притягувати до відповідальності за порушення Кодексу. Склад комісії затверджується Вченою радою МПП ім. В. М. Ремесла НААН. До членів Комісії не можуть бути обраними особи, які притягувалися до відповідальності за порушення цього Кодексу. Комісія у своїй діяльності керується конституцією України, Законом України «Про вищу освіту», цим Кодексом, «Положенням про врегулювання конфліктних ситуацій у МПП ім. В. М. Ремесла НААН», іншими чинними правовими актами. Рішення Комісії приймається більшістю голосів.

Суб'єкт науково-освітнього процесу, який став свідком або має серйозну причину вважати, що стався факт порушення Кодексу, повинен повідомити про

це Комісію з академічної доброчесності. Неприйнятно подання (підтримка подання) безпідставних або анонімних скарг.

6.5 Кожна особа, стосовно якої порушено питання про відповідальність за порушення академічної доброчесності, має такі права:

- ознайомлюватися з усіма матеріалами перевірки щодо встановлення факту порушення академічної доброчесності, подавати до них зауваження;
- особисто або через представника надавати усні та письмові пояснення або відмовитися від надання будь-яких пояснень, брати участь у дослідженні доказів порушення академічної доброчесності;
- знати про дату, час і місце та бути присутньою під час розгляду питання про встановлення факту порушення академічної доброчесності та притягнення до академічної відповідальності;
- оскаржити рішення про притягнення до академічної відповідальності в суді.

У разі незгоди з рішенням Комісії про призначення конкретного виду академічної відповідальності особа, яку звинувачено в порушенні, має право на апеляцію. Апеляція подається особисто порушником на ім'я директора у десятиденний термін після оголошення рішення Комісії.

У разі надходження апеляції, ініціатором якої є суб'єкт науково-освітнього процесу МПП ім. В. М. Ремесла НААН, розгляд апеляції здійснюється апеляційною комісією, створеною за наказом директора. Якщо ж апеляція надходить за заявами сторонніх осіб (а також на виконання доручень Міністерства освіти і науки України, Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, відповідних державних установ), розгляд апеляції здійснюється за наказом директора спеціально призначеною комісією.

Апеляція розглядається відповідною комісією в тижневий термін з наступного дня після виходу наказу директора про розгляд апеляції, якщо інший термін не зазначено в наказі. Висновки комісії оформлюються відповідним протоколом та подаються на розгляд директору (або уповноваженій ним особі), який приймає остаточне рішення щодо результатів розгляду порушення.

7 ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

7.1 Кодекс академічної доброчесності ухвалюється рішенням Вченої ради, затверджується та вводиться в дію наказом директора МПП ім. В. М. Ремесла НААН.

7.2 Усі суб'єкти науково-освітнього процесу повинні бути ознайомлені з положеннями цього Кодексу та дотримуватися його принципів та норм. Незнання цих норм не може бути виправданням щодо порушення Кодексу.

7.3 Положення Кодексу мають бути оприлюднені для широкого ознайомлення з ними всіх охочих.

7.4 Зміни та доповнення до Кодексу розглядаються та затверджуються Вченою радою МПІ ім. В. М. Ремесла НААН та вводяться в дію наказом директора.

7.5 Невиконання положень Кодексу академічної доброчесності є предметом розгляду Комісії з академічної доброчесності.